

't Eendeëi

SEPTEMBER 2013

ZATERDAG

14 SEPTEMBER 2013

DE EIMARKT!

Voor de allerlaatste keer op de vertrouwde locatie:
KORPERPAD 25 ROTTERDAM-ZUID

**KRAAMPJES
MUZIEK
CULINAIR
CASSER D'OEUF
DEMONSTRATIES
ONDERDELEN
MINIATUREN
KOFFERBAKVERKOOP
BARBECUE
EN VEEL MEER...**

Verder in dit nummer:

DE VERHUIZING

Per 1 november 2013 gaat 't Eendeëi een grote uitdaging tegemoet: We verruilen onze idyllische boerenschuur uit 1900 voor een industrieel stuk erfgoed uit de jaren dertig in een uniek stukje Rotterdam. De plek is nu nog in redelijk tot matige staat, dat wel... Maar biedt talloze mogelijkheden om 't Eendeëi een boost te geven voor de toekomst en onze doelstellingen een nieuwe impuls te geven.

De afgelopen weken namen vele leden al een kijkje in de Van Helmontstraat, en vrijwel iedereen was laaiend enthousiast. 'Ja er moet nog veel gebeuren, maar dan heb je ook wat!' was de veelgehoorde opmerking. In deze krant leest u meer bijzonderheden.

DE VERHUIZING

Vanaf nu: Handen uit de mouwen

Ledenvergadering

Op 6 juli hebben de vele aanwezige leden, tijdens een speciale Algemene Ledenvergadering ingestemd met de verhuizing van 't Eendeei van het Korperpad in Rotterdam-Charlois naar de Van Helmontstraat in Rotterdam-West (Nieuw Mathenesse)

Reden

De gemeente Rotterdam heeft namelijk andere plannen met het kavel Korperpad 25: Zij wil op korte termijn de in slechte staat verkerende opstallen slopen en verkoopt de grond. Omdat de gemeente Rotterdam ons een warm hart toedraagt is aan 't Ei een nieuwe locatie aangeboden, voor vergelijkbare huurkosten voor de komende 10 jaar. Qua ruimte gaan we er enorm op vooruit en de nieuwe locatie biedt tal van mogelijkheden onze activiteiten voort te zetten en uit te breiden. Hoewel de ruimtes in redelijke staat zijn, moet er wel nog érg veel werk verzet worden om ze leefbaar, toegankelijk en bedrijfsklaar te maken.

Ruim 2 maanden de tijd

Vanaf nu hebben we ongeveer 10 weken de tijd om alles in te richten en te verhuizen. Dat lijkt lang, maar dat is 't niet. Immers we willen het liefst met de leden deze operatie klaren, maar niet iedereen heeft daar natuurlijk de tijd voor.

Professionele hulp

Er moet onder meer gesloopt, deuren toegankelijk gemaakt, geschilderd, gemetseld en getimmerd. Veel kunnen we zelf, en rekenen daarvoor op vrijwillige hulp van onze honderden leden. Voor een aantal werkzaamheden zoals specifiek aannemerswerk en zwaar transport huren we professionals in. Liefst

bij bedrijven met affiniteit met onze doelstellingen.

De planning

De afgelopen maand (augustus hebben we ons zo veel mogelijk bezig gehouden met de vraag: hoe gaan we alles zo slim mogelijk indelen met zo min mogelijk kosten. Op 8 september gaan we knopen doorhakken en taakverdelen (Op de Eimarkt komt een standje met een kluslijst, waar leden zich kunnen aanmelden. In oktober gaan we dan echt aan de slag. We verwachten dat we 1 november verhuizen en in december operationeel zijn.

De Onderdelencontainers

Op het Korperpad staan al jarenlang twee 50 voets scheepscontainers, boordevol 2CV onderdelen. Het bestuur heeft besloten dat we die in hun geheel meeverhuizen naar de Van Helmontstraat. Reden is dat we daar zat buitenruimte hebben en de containers al overzichtelijk zijn ingeruimd. Een andere reden is dat de containers veel 'vette' onderdelen bevatten, motorblokken en versnellingsbakken e.d. (ruik maar eens) Het nieuwe binnenmagazijn willen we 'olievrij' houden, en daar alleen maar nieuwe schone onderdelen en plaatwerk opslaan.

Het terrein aan de van Helmontstraat is ommuurd door betonnen schuttingen en achterkanten van andere bebouwing. De buitenruimte is volgelegd met betonnen Stelcon-platen. Niet echt gezellig dus. Daar willen we snel verandering in brengen. Welk Ei-lid heeft verstand van plantjes en kan ons adviseren hoe het terrein snel groener te krijgen? Mail ons: bestuur@eendeei.nl

Kijk op www.eendeei.nl en lees voor meer achtergrondinfo alle artikelen onder de rubriek **'t Ei verhuist!** Ook het voorlopige werkplan (het vergaderstuk wat is uitgedeeld op de laatste ALV) is hier te lezen

Naast het Clubblad houden we je via de Ei-Mail regelmatig op de hoogte van het wel en wee van de vereniging. Ontvang je Ei-Mail niet en miste je daardoor bijvoorbeeld de Open Middag op 17 augustus?

Geef je mail-adres dan snel door aan nieuwsbrief@eendeei.nl

IN DE BUURT

Natuurlijk zullen we 'Het Korperpad' gaan missen wat betreft de idyllische locatie, de wuivende populieren, de rust en het vele groen. Toch had het Korperpad ook haar beperkingen: We noemen de regelmatige lekkages, de krappe 'ontmoetingsruimte' en de beperkte sleutelruimte. Op onze nieuwe locatie ontbreekt nu weliswaar nog wat sfeer en het groen, maar daar gaan we hard aan werken. Vooralsnog gaan we enorm vooruit op de leefomgeving: We zitten straks in een nieuw bruisend centrum van ondernemend Rotterdam. Op nog geen vijftig meter afstand van Europa's grootste 'Dakpark', vlakbij spraakmakende kunstinitiatieven en culinaire verrassingen en (ook handig) De Praxis als overbuurman, KFC om de hoek en een kilometerlange winkelboulevard op 2 minuten loopafstand. Zeer handig is ook de metro om de hoek. Je Eend wil tóch niet starten na een dag sleutelen? No problem. Ruimte zat om 'm veilig te laten overnachten op de Van Helmontstraat en dan gewoon met de Metro naar huis.

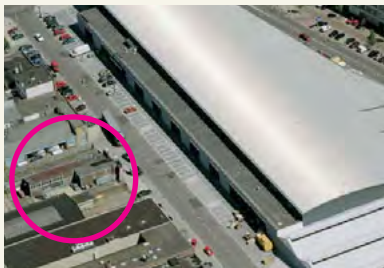
Alle winkels liggen op loopafstand bij 'Big Shops Park-boulevard' Van een XL Albert Heijn, Toys XL, de Xenos tot de Action.

Vanaf het Marconiplein kom je overal.

Bussen trams en de metro, alles is er.

Je kinderen mee naar 't Korperpad? Ook geen probleem. Een paar minuten lopen en je bent op Kinderboerderij De Bokkesprong aan de Tjalklaan

't Eendeëi, met als naaste burens Leen Bakker en de Praxis

Het Vierhavensgebied is een gebied in Nieuw-Mathenesse in Rotterdam-West. Het gebied dankt zijn naam aan de vier havens die in dit gedeelte van Rotterdam zijn gelegen. Drie van deze vier buitendijks gelegen havens: de stukgoedhavens IJsselhaven (1912 - 1915) en Lekhaven (1912 - 1916), en de industriehaven Keilehaven (1912 - 1914), grenzen met de dwarswal aan de Vierhavensstraat. De Koushaven (1911 - 1914) was een klein detailhandels-haventje dat niet zo diep de oever instak. Het gebied wordt begrensd door de Keileweg aan de westelijke kant en de Speedwellstraat en de wijk Schiemond aan de oostzijde.

De van Helmontstraat heeft een rijke historie als industrieel gebied. Het werd ontwikkeld nadat de vier havens werden gegraven. Ooit stond er zelfs een Ford fabriek. Een leuke site is: www.conam.info.

Vanaf de van Helmontstraat is het 20 minuten wandelen naar het eeuwenoude historisch Delfshaven. Dat kan langs de Vierhavensstraat of over de Schiedamseweg.

De Schiedamseweg is één van de gezelligste winkelstraten van Rotterdam. Halverwege vind je op donderdag en zaterdag de beroemde weekmarkt op het Visserijplein

Uniek is het 'Dakpark', op nog geen 200 meter van 't Eendeëi. Een aanrader! (foto: Dakpark in aanleg, 2012)

OMSCHRIJVING

Registratuur
nummer

Datum en nummer
der vergunning

Voltooïing

Datum Lijst No.

Datum
bewoon-
baarheid

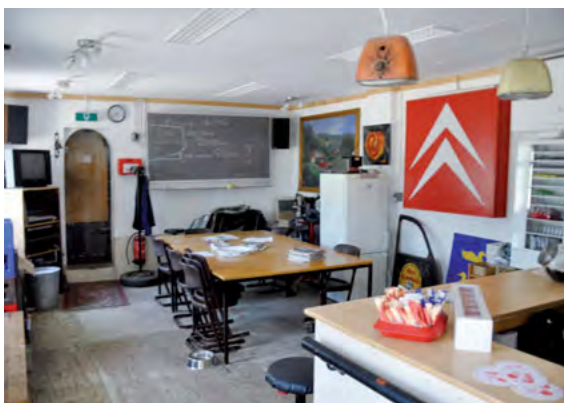
Oplichting	1	20.5.1930	257-12	38/10/31
Plaaten 7e terrein afscheiding	3.29-51	7-6-1951	620-3026	Niet uitgewerd
omschrijving bijzondere omschrijving	3.11.24.61	15-4-52	OW 48923-2-53	
in wetten gebouwd afval de afval		Van 16/64		

Ons 'nieuwe' pand werd getuige dit document van het Gemeenarchief gebouwd in 1930

Adieu Korperpad.....

Eind 2011 had het bestuur contact met de dienst Stadsontwikkeling, het voormalige OBR, van de gemeente Rotterdam. Het verenigingsgebouw was aan het vervallen en wij probeerden of de verhuurder een aantal reparaties voor haar rekening wilde nemen. Een gesprek met de gemeente leerde ons dat daar geen geld voor was of om het specifieker te zeggen; dat de gemeente geen geld meer in de locatie Korperpad wilde steken.

Er volgden een aantal onderzoeken. Er werd gekeken naar bodemverontreiniging, de bouwkundige staat van het pand en er werd een onderzoek naar houtworm en boktor gedaan. Een makelaar zou het Ei komen taxeren. Dat laatste is nooit gebeurd. Wel werd ons gaandeweg het proces duidelijk dat de gemeente af wou van het Ei als huurder. Een aantal vervangende locaties passeerden in gesprekken de revue.

Wij stelden de reparaties die wijzelf wilden doen uit tot er meer duidelijkheid kwam wat de toekomst van het pand werd. Die duidelijkheid kwam begin 2013 toen OBR ons vertelde de opstallen te willen slopen en het perceel Korperpad te willen verkopen. Hoewel contractueel niet verplicht werd ons de locatie van Helmontstraat 11-13 aangeboden.

Het Eendeei had 30 jaar het Korperpad als verenigingslocatie. De meeste van ons weten niet beter. **Zaterdag 19 maart 1983** opende 't Eendeei haar nieuwe clubhuis op het Korperpad. Via Joop Francken, deelraadsvoorzitter en schoonvader van ons gewaardeerde, maar helaas overleden lid Willem van Veen, kon de vereniging het pand van de gemeente huren. Wij huurden (en huren) alleen de opstal, de box en het clubhuis dus. De grond om het Korperpad is altijd openbare ruimte geweest. Met de richtlijnen van de gemeente Rotterdam was het formeel dus niet toegestaan om buiten de box (de openbare ruimte) aan een auto te sleutelen. Ondanks dat is altijd gedoogd dat wij de grond als sleutelruimte en zelfs als ruimte waar wij containers neerzetten gebruikten.

In het clubblad van maart 1983 staat een kort verslag van de opening van het nieuwe clubhok.

"Eindelijk was het dan zover. Het ei opende op zaterdag 19 maart. Er was lang "gebroed" om alles op tijd in orde te krijgen. Sommige leden waren er de weken ervoor bijna elke dag om maar te zorgen dat alles in het ei gereed was om "open te breken". De regen mocht de pret niet drukken. Toen er na veel getimmer en gepuzzel met "auto-shows", waaronder de Sahara-eend die veel aandacht trok, eindelijk tijd was dat het ei officieel geopend werd, waren er ongeveer 100 eenden te gast. Deze mochten van de wijkagent allemaal in de berm aan de overkant staan (hulde aan de wijkagent). Toen kwam het officiële gedeelte onder leiding van ex-wethouder Mentink, die door Rob de Jong a.h.w. was gedwongen tot het openen van het eendei. Hij deed dit door als eerste (.....) een eend de sleutelruimte in te rijden. Na enkele toespraken kon het feest beginnen.

De kraampjes trokken tamelijk veel aandacht, vooral die van de Ei-othek waar buttons te koop waren. Het kraampje van Waldo werd ook

We gaan terug naar WEST!

goed bezocht. Er werden redelijk veel accessoires verkocht. 's Avonds werden er enkele films vertoond, hierna werd het een wel zeer gezellig samenzijn. Om 2.00 uur kroop het feest ten einde. Toen bleek dat een lid (lid, ja) het had aangedurfd om op het terrein te verschijnen met een plank met 4 wielen carrosserie onder de naam Datsun. Hiertegen werd natuurlijk onmiddellijk iets ondernomen. Nog even kort samengevat: het was dus een bijzonder geslaagde en gezellige dag".

Terug naar vandaag.

30 Jaar je honk op deze locatie is als een goed huwelijk. Het betekent dat wij verknocht zijn geraakt aan dit unieke plekje Rotterdam. Het is een romantische locatie waar het Ei tot bloei kwam en waar wij met weemoed afscheid van moeten nemen.

't Eendeëi kende een fantastische periode op het Korperpad

Waar wij naar toe gaan is zakelijker, industriëler, maar met een charme waar heel wat mee te doen is.

In de beginjaren (*'t Ei werd opgericht in 1976*) was het Eendeëi korte tijd gevestigd in Rotterdam-Zuid en daarna een jaar of 6 in 2 garageboxen aan de C.P. Tielestraat in de wijk 'Het Nieuwe Westen' in Rotterdam-Delfshaven. Eén box was om in te sleutelen en de andere voor onderdelenopslag.

Meer ruimte hadden we toen ook niet nodig: 't Ei had slechts een 60-tal leden en voor de ontmoetingen ging je iedere maand naar 'Ei'-Café Concordia aan de Oostzeedijk. De cursussen Eendologie werden op willekeurige plekken in Rotterdam georganiseerd. De ene keer in het achterzaaltje bij Concordia, of anders ergens in een buurthuis, in een leegstaand (kraak)pand wat toevallig voorhanden was of bij de plaatselijke Citroën-dealer.

Sleutelen deed je verder simpelweg op straat. In die tijd kon dat nog. Een motorwisseltje? een remrevisie?

De buurtagent vond het allemaal prima, en de burens vonden wat activiteit op straat alleen maar gezellig. De omslag kwam in 1981, toen de APK werd ingesteld, waardoor er noodgedwongen ineens veel meer gesleuteld moest worden. De ledenaanwas steeg daardoor enorm, waardoor een nieuw clubhonk noodzaak werd. Dankzij Willem van Veen+ werd dit snel gevonden en werd 't Korperpad 30 jaar lang dé ontmoetings- en klusplek voor Eendminnend Nederland.

In die 37 jaar veranderde de Eend van lieverlee van een goedkoop vervoersmiddel tot collector's item.

Het is nu tijd voor een plek waar we nóg meer ruimte krijgen voor ingrijpende restauraties en aandacht voor ons culturele erfgoed. Vanaf november ben je welkom op de van Helmontstraat in Rotterdam West....

1976: JOUBERTSTRAAT IN ROTTERDAM-ZUID

1977: C.P. TIELESTRAAT IN ROTTERDAM-WEST

1983: KORPERPAD IN ROTTERDAM-ZUID

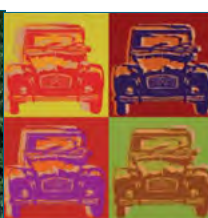
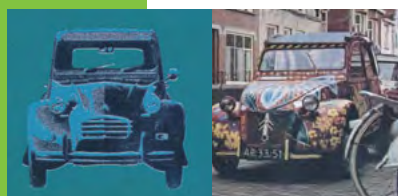
2013: VAN HELMONTSTRAAT IN NIEUW MATHENESSE (ROTTERDAM-WEST)

Galerie Van Helmont en andere creatieve ideeën

De Eend is altijd een inspiratiebron geweest voor creativiteit. Vele beeldend kunstenaars hebben hem vereeuwigd op canvas en als beeldhouwwerk. Ook in de fotografie- en filmwereld is de Eend niet weg te denken. De Eend zelf nodigt ook uit er iets bijzonders van te maken. Diverse Eenden hebben dan ook een museale status verworven. Tijdens de Open Dag op de Van Helmontstraat waren alle bezoekers het er over eens: Die vele tientallen meters blinde muren... Dáár moeten we wat mee!! Wie wil er daarom mee denken over de verfraaiing van de buitenruimte in de Van Helmontstraat? Reacties graag naar: bestuur@eendeei.nl of bel Jim 06 24 918 739

Een fraai voorbeeld van Eendenkunst >

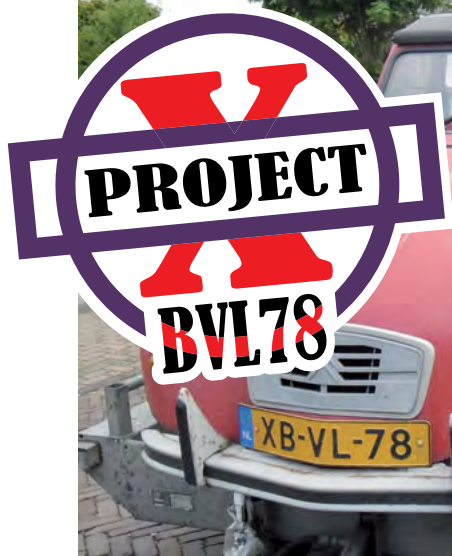
Apollo: Misschien wel het meeste originele kunstwerk ooit in Alphen. Het was van de kunstenaar Lex Wechelaar. Het object op het Europaplein was een moderne uitgave van het beeld 'De Gezonde God Apollo' in de tuinen van het paleis in het Franse Versailles. Wechelaar had de strijdswagen van Apollo met paarden ervoor vervangen door een caravan getrokken door 2CV's.

Apollo zelf was een meer dan levensgrote Playmobil.

Alles was beschilderd met een bronzen lak.

In het conservatieve Alphen bleek er te weinig waardering voor dit bijzondere object, waardoor het werd verwaarloosd en verdween. Er zijn ooit plannen geweest om het kunstwerk elders weer op te bouwen, maar voor zover bekend is het nooit tot realisatie gekomen. Wat rest is deze zeldzame foto.

In navolging van de 'project-eenden' van het Ei, zijn vader en zoon Ostheimer begonnen met een privé project eend. Een bonding project dat vanuit onze garage / men-cave gestalte gaat krijgen. Helaas is Sander pas 13, dus de vloeibare bijvangst bij die essentiële Grolsch ruitenwisser as-afdeling, staat op de lijst van verboden middelen, maar verder is alles toegestaan om zowel vader als zoon uitiem te bevestigen in hun (technische) mannelijkheid.

Het lustobject dat onze Cave gaat sieren, is de eerste eend die ik in 2007 kocht van collega Arie. Nu is Arie een Citroën liefhebber tot op het bot, en toen hij er achter kwam dat mijn eendje na 2 jaar trouwe dienst (tijdelijk) geparkeerd was in een buitenstalling (lees ze stond in weer en wind langzaam te vergaan), bood hij de nieuw gebouwde schuur van ZIJN zoon aan om notabene MIJN auto droog te stallen. Asielzoekers centrum Arie bied bovendien ruimhartig plaats aan een Acadiane (voormalig Marien Mooyman service auto), een CX, een DS, een BX, een saxo en nog een aantal andere vehikels van onbestendiger allooi. Ter info, arie doet het meeste onderhoud aan zijn auto's zelf. Arie, Dank.

Samen met Sander ga ik onderweg met geleende autoambulance, en slepen hare voitureheid aan haar haren naar ons rotshol. Door de goede zorgen van Arie is zij gelukkig niet comateus en een rondje om de spreekwoordelijke kerk is de beloning die Sander en ik opstrijken.

Nu wachten op de confrontatie met de RDW, en gezien de broodje aap verhalen die de ronde doen, hebben we er vast slapeloze nachten van. De eerste contact pogingen bevestigen het vooroordeel van een ambtelijke Kafka organisatie die zelfs Franz niet zou bedenken. Maar zodra we door de firewall van websites, call centers, doorverbindingen, verbroken verbindingen en andere hartverzakking

inducerende ontmoedigings tactieken zijn heen gebroken, gaat het slechts berg opwaarts. (Ik ben altijd in verwarring om bergopwaarts als positief te omschrijven vanuit de realiteit van het eend rijden, maar ik bedoel dat het beter wordt.)

Zeker op het moment dat ons communicatie offensief is doorgestoten tot RDW locatie Zwijndrecht waar ik professioneel te woord wordt gestaan. Een afspraak is nu snel gemaakt, en als dan ook nog blijkt dat een thuisbezoek na (mijn) werktijd mogelijk is, komt mijn nachtrust weer langzaam terug. Toch loop ik op de dag des RDW oordeels met zweet in mijn handen naar onze men-cave. Het chassis nummer is nogal verroest en flink poetsen met olie heeft niet een overtuigend resultaat opgeleverd. Als het maar goed genoeg is, en hoort de koets nu wel of niet bij dit chassis. Eigenlijk weet ik veel te weinig van de auto om echt zeker te zijn. The suspense is killing me.

Binnen 1 minuut ontspint zich een geanimeerd gesprek over eenden, en de plannen van Vader en Zoon. Vijf minuten later is vastgesteld dat zowel chassis als koets bij elkaar horen. De motor is nog een vorm van een vraag teken, maar zal zeer waarschijnlijk ook wel kloppen.

Ik onderdruk de neiging om de man te knuffelen, en we gaan over tot het ringen van de eend. Met een loodje aan chassis poot en koets, rest ons nog het feest van de betaling. De neiging tot knuffelen slaat om in neiging tot knuppelen. Bijtids realiseer ik me mijn voorbeeld functie naar zoonlief en neem in goede harmonie afscheid. Bovendien was me vooraf verteld wat de penalty voor huisbezoek is, dus ik moet niet zeiken.

Wat mij betreft zijn de broodje aap verhalen, anders dan de broodje eend verhalen. Het blijken prima kerels te zijn bij de RDW.

Morgen gaat ons restauratiefeest beginnen.
Jurgen en Sander.

Het Eendei op CitroMobile 2013

RTL-Boulevard: "Sonja Bakker is getrouwd in een Lelijke Eend"

(Algemeen Dagblad 20 aug.)

**21 september
2013
Uffelte**

Dé gelegenheid voor zolder of schuuropruiming of aankoop van een lang gezocht onderdeel

- Gratis toegang, gratis standplaats buiten
- Zaal voor niet vette onderdelen, tafels bespreken á € 3,- p/s
- Veel parkeerruimte
- Alle Citroën Types welkom
- Alle catering en sanitair aanwezig

Aanmelding/info;

Victor Hund: 0594-697865, citroenmarkt Noord@gmail.com

Wout van Haaster: 0516-769005, citroenmarkt Noord@xs4all.nl

Cafe rest. Frederikshaven

Rijksweg 41, 7975 RV Uffelte
0521-351167

N52 47.576, E6 17.29

Les volontaires

Het Eendei dankt haar bestaansrecht voor een groot deel aan de inzet van een groep vrijwilligers. De vrijwilligers voor de bar, onze sleutelhulp, de magazijnploeg, de makers van dit clubblad en de website, de administratie en natuurlijk onze docenten. Op deze plek willen wij jullie kennis laten maken met één van deze docenten; **Henk van Lieshout**, de man achter de cursus 'Koets'.

Wie "koets" zegt denk als eerste aan roest en lassen. Lassen is de meest effectieve en duurzaamste manier om je auto te repareren. Uiteraard worden reparaties aan dragende delen van een auto ALTIJD gelast. Lassen is niet voor iedereen weggelegd en veel reparaties zijn ook uitstekend met plamuur en polyester te doen. Dat is het uitgangspunt bij de cursus Koets. Je Eend conserveren door het roest in te kapselen en met plamuur of polyester de reparaties uit te voeren en daarna je auto weer te spuiten of te verven.

Henk van Lieshout is dé specialist op het gebied van roestbestrijding en reparaties. Ruim 35 jaar zwaaide hij de scepter over één van de oudste en gerenommeerde speciaalzaak in Delfshaven: Kroonpart.

www.kroonpart.nl

Kroonpart is gespecialiseerd in schilders artikelen voor de vakman en de doe-het-zelver en levert naast bijvoorbeeld professionele bootlakken ook een breed assortiment roestconserverende producten en reparatiemiddelen.

Vele leden kennen al jaren de weg naar Kroonpart, omdat een spuitbusje autolak daar nou eenmaal altijd exact op kleur is. Logisch dat we vorig jaar aan Henk vroegen of hij de cursus Koets zou willen begeleiden en daar ook eventueel de materialen voor willen meenemen.

De cursus 'koets' bleek een voltreffer in ons cursusaanbod en natuurlijk was Henk dit jaar ook weer van de partij (en laten we hopen nog vele jaren)

Henk hecht eraan cursisten optimale informatie te bieden, zodat ze met vol vertrouwen aan hun klus kunnen beginnen. Paul Otto en Jan Naezer assisteren Henk bij deze cursus.

Kroonpart zit (al meer dan 100 jaar) in Delfshaven. En dat is erg handig, want De Havenstraat is maar een paar minuten rijden bij 't nieuwe Ei vandaan!!!

uit het historische archief van Kroonpart

Havenstraat 19-21 3024 SG Rotterdam 010 476 30 88
Beeklaan 39-45 2562 AA Den Haag 070 346 96 26
Dorpsstraat 152 2712 AP Zoetermeer 079 316 41 38

Henk van Lieshout

Docent cursus 'koets'

Waarom Henk?

Krakende veerpotten zijn een incidenteel voorkomend euvel bij de Eend. Veerpotten moeten daarom om de zoveel jaar gesmeerd om te voorkomen dat de veren kunnen breken; Kruip- of andere olieën in de veerpotten spuiten is taboe, omdat die de rubber-onderdelen aantasten. Al in de jaren vijftig schreef Citroën daartoe 'Ricinus Wonderolie' voor. Maar... waar koop je dat eigenlijk? Gewoon bij de drogist toch? De verkoopster van de drogisterij-keten keek me onlangs érg wantrouwend aan bij deze vraag. En waar ik dát dán voor nodig had? "Voor de veerpotten van m'n 'Eend' mevrouw" antwoordde ik in alle oprechtheid. Voordat ze de telefoon kon pakken om de Zedenpolitie te bellen had ik de zaak al verlaten. Immers: Bij Kroonpart staat 't gewoon, naast véle andere wondermiddelen, in het schap. Speciaal gereserveerd voor onze kwakende Eenden. Daarom Henk!

Convoi Exceptionel van Peter van Leeuwen

Goed, je wilt dus je oude schuurtje vervangen door een nieuwe. Tekening gemaakt, bestek samengesteld, dan hout kopen.

De houtboer, zich onthoudend van elk commentaar stond zich stiekem af te vragen, hoe ik het zou flikken die vracht hout in die eend te krijgen. Wel daar hebben we het volgende op gevonden, dakje open, achterklepje open,

hier en daar wat laten uitsteken, stevig vast sjoeren en met een vrolijk getoeter van mijn T-Ford claxon, nam ik afscheid van hem. Onderweg, ik moest zo'n 20 kilometer rijden, ontmoette ik diverse verbaasd vrolijke medeweggebruikers en bij het stoplicht werd ik door diverse camera's vastgelegd voor weet ik veel wat voor nageslacht. Eenmaal thuis dacht

ik dat ik er ook maar een foto van moest maken, want het zag er eigenlijk best gek uit. Vandaar. Neen, ik ben geen politie tegengekomen, anders was dit verhaaltje heel anders geworden.

Groetjes, Peter van Leeuwen. (lidnr. 2931)

Oproep Ei kalender 2014

Eind dit jaar verschijnt-ie weer 'De Ei-kalender 2014. Traditiegetrouw worden de foto's op de diverse maanden aangeleverd door de leden.

Wil je ook een jaar lang kunnen genieten van je éigen Eend op de kalender? Stuur ze dan snel op. Liefst voor 15 oktober (redactie@eendeei.nl)

Zó romantisch

Op zaterdagmiddag loop ik het magazijn in en koop een setje puntjes. "Jan, waarom neem je geen 123?" vraagt de magazijnhulp mij "dan hoeft je nooit meer puntjes te vervangen." Ik leg uit de wagen, binnen mijn mogelijkheden, terug te willen brengen naar de oorspronkelijke staat. "Ach" zegt Hans, "puntjes, het is ook wel zo romantisch. En je moet in ieder geval één keer per jaar naar het Ei komen om ze te vervangen."

Mijn kenteken, 96-84-PK dateert uit 1971. Op het kentekenbewijs en de motorkap na is de hele wagen in de loop van de jaren vernieuwd. Dus geen startknop, geen frotteurs, schijfremmen voor en zelfs geen metalen luchtfilterhuis. Er werd zelfs een nieuwe koets opgezet. Helaas een koets zonder de mogelijkheid om op de auto een buitensluiser als dak te zetten. Voor het kenteken staan de lampen te ver uit elkaar. Zelfs het chassis is.. Heel anders dus dan mijn eerste Eend.

Er zijn momenten dat ik dat jammer vind, dan zoek ik op Marktplaats en concludeer dan dat ik, hoewel absoluut niet origineel, eigenlijk een hele leuke en betrouwbare Eend heb. Dan wordt ik weer rustig maar na een tijdje denk ik; ik zou het bouwjaar 1971 meer eer aan moeten doen en auto toch moeten veranderen.

Ik verzamel daarom ook zo veel mogelijk folders uit het jaar 1971. Daarmee ontstaat een goed beeld hoe de auto er toen uitzag. Veel verder dan die folders is het nog niet gekomen. Ja, op een sloop in Frankrijk kocht ik een stuur uit die periode. Dat restaureerde ik en zit nu in de auto.

Verder maakte ik met Martien Mooijman de afspraak dit jaar nog even langs te rijden. Hij had nog wel ergens een dashboard liggen met een startknopje.

De grootste ellende bij mijn eerste Eend was roest, roest en roest en met regelmaat problemen met de ontsteking. Ik woonde (we hebben het over de jaren 80) in Den Haag, nog vrij van een digitale wereld. Van het Eendeëi had ik nog nooit gehoord. Had ik destijds maar van het Eendeëi gehoord dan had ik die auto waarschijnlijk wel kunnen redden. Het is niet zo gegaan en na een reis vanuit Berlijn zette ik mijn motor uit en blies ik de auto op. Einde periode 2CV en ik maakte de overstap naar de Visa. Voor ons een hele luxe wagen.

De roest hoeft ik niet terug, de problemen met de ontsteking ook niet maar wacht eens even; ik had een elektronische ontsteking. Waarom niet eens beginnen met weer puntjes terug te zetten? Op puntjes na had ik alles nog liggen. Dus kocht ik in ons magazijn een setje nieuwe puntjes en begon. Alles ging voortvarend, 123 eruit, vervroeger en het huisje met de putjes er weer in,

afstellen op 0, 4mm.

Nu nog het ontstekingstijdstip. De spijker, pardon, de tijdpen in de motor en afstellen maar. Ziezo, dat was gebeurd. Ik was razend benieuwd en startte de motor. He, het lukt niet, nog een keer starten dus en toen drong het tot mij door; de tijdpen zat nog in de motor.

Geen beweging in te krijgen.

Op zo'n moment ben je blij dat je op het Ei zit. Altijd wel iemand die bereid is je te helpen. Mijn engel die middag was Jeroen Henger. Jeroen keek in de motor en vroeg of hij mijn telefoon even mocht gebruiken. Hij belde dat hij naar alle waarschijnlijkheid een stuk later thuis zou komen. Met engelen geduld werd met een lang zaagblad de spijker doorgezaagd. Wij wisselden om zaagden om beurten een stukje verder. Na anderhalf uur zagen en wrikken was de spijker doormidden en lukte het om de restjes uit het blok te verwijderen.

Op het blok lag bloed. "Ach" hoorde ik Hans in mijn gedachten zeggen, "puntjes, het is zo romantisch".

Jan
Naezer

Hoe was 't eigenlijk in Spanje?

20e Internationale bijeenkomst 2CV vrienden in Alcañiz, Spanje

Van 31 juli tot en met 4 augustus kwamen duizenden fans en belangstellenden bijeen op een prachtige locatie: Circuit Motorland. Iets te warm -45 graden in de schaduw was geen uitzondering-, maar wel veel bijzondere 'eenden' gezien. Uitstapjes (Raids) in de mooie omgeving of koelte in de supermarkt zoeken. Er werd ook veel verkocht; nieuw en gebruikt. Het Eendeëi logo gezien op klompen van 35 jaar Jubileum (Gertjan van Asperen). Er werd veel georganiseerd, ook voor kinderen.

Volgende keer in 2015 zien we elkaar in Torun, Polen? *Hans Valkenburg*

De Eenden van Paul van der Veen

De Boseend

Alles begint met een wandeling ergens in 2002. Mijn moeder heeft een huis in Frankrijk in de Bourgogne, een oude boerderij. In buurt zijn nogal wat wandelpaden en als je je ogen goed de kost geeft, kom je wel eens resten tegen van franse automobiele aanwezigheid. We hebben tijdens één van die wandelingen wel al eens een Renault Daufine gevonden of een Simca Aronde, een Hy bus, maar een 2cv, nee. tot die bewuste dag in 2002. Het was herfst. De herfst is bij uitstek geschikt om oude autowrakken te vinden, er zijn dan immers weinig bladeren aan de bomen.

Ik zag wat blauws in de verte in het bos. Een poging gedaan om er te komen maar dat lukte niet. Te veel doornstruikgewas. En ook niet meer echt zichtbaar. Maar wel de plek onthouden.

Tien jaar later was ik met mijn beste vriend Chris gaan wandelen in de omgeving van het huis. Ik kwam op het idee om nogmaals naar "het blauwe" op zoek te gaan. En ja hoor, we zagen ook dit keer weer op ongeveer dezelfde plek een glimp van iets blauws. Wij met z'n tweeën er op af. Chris, die iets langer is dan ik, had 'm gespot. Het scheelt 10 cm in lengte maar dat is dus soms cruciaal.

Door struikgewas en varens ploeterden we ons een weg. Het viel niet mee, maar plots stonden we oog in oog met een blauwe besteleend zonder spatborden of wielen. Ik zag gelijk dat de motor ontbrak. Vast door iemand achter gelaten in het bos. Tja, zo deed men dat in de tijd. Niet naar de sloop brengen, maar gewoon het bos inrijden en lekker laten staan.

De achterdeurtjes zaten er nog in, twee stoelen, maar de bodem (voetenbak) was inmiddels deels veranderd in beschuit. Achterin stond een plastic ton en rondom lag stro. Kortom een echt Frans landbouwvoertuig dat door zijn baasje niet meer kon worden gebruikt. We hebben foto's gemaakt en ik begon gelijk te fantaseren over wat er met de Boseend kon worden gedaan. Want het is toch zonde om zo'n wagen in het bos te laten wegwijnen?!

Terug in Nederland heb ik samen met mede eendoloog Hans (tevens collega) wat ideeetjes besproken.

- de bouseend in 2 stukken slijpen en de achterzijde gebruiken als aanhanger,
- de voorzijde met deuren gebruiken voor een pickup;
- de gehele eend voorzien van een nieuwe bodem (eerst even de lascursus bij het ei!) en vervolgens een nieuw chassis en blok monteren en weer op kenteken zetten;
- de eend gebruiken als kunstproject.

Het ging in onze gedachten alle kanten op. We moesten echter geduld hebben. Pas in het voorjaar van 2013 konden we met behulp van vrienden "ons plan" ten uitvoer brengen. Want we hadden hulp nodig, dat was zeker! En welk plan?

Wordt vervolgd....

Mijn moeder heeft in Frankrijk een huisje en het leek me leuk om daar een 2cv te hebben.

In 2011 heb ik me ingeschreven met collega Hans bij de cursus eendologie. Met de hakken over de sloot heb ik het examen gehaald. Hans heeft hierna rap zijn eerste eend gekocht waar hij nu met veel plezier in rijdt.

Hoe anders liep het bij mij...

In Frankrijk ben ik op internet (leboncoin.fr) gaan zoeken naar een exemplaar van voor 1960, dit betekend namelijk geen jaarlijkse APK, en dus niet verplicht 1 maal per twee jaar naar NL te rijden met een auto die slechts 70 km per uur haalt. En ik wil de eend in Frankrijk laten staan, mijn 86 jarige moeder, had er geen moeite mee als ik een eend in haar schuur zou zetten. Ik zag het helemaal zitten, lekker met de eend stokbrood en croissants gaan halen in het dorp.

Op dag was het raak, op een uur rijden van haar huis had ik beet. In het plaatsje Sainte Syphorien de Marmagne zou een '57 eend staan uit een nalatenschap. De eigenaar van de eend en ik hadden per mail afgesproken bij een plaatselijke "voormalige" Citroën garage. Om 10 uur waren we beiden op de afgesproken plaats. Echter de eigenaar van de garage was er niet. En hij had de sleutel van een schuur, een eindje verderop. Na een uur kwam de beste man. Ja, hij dacht dat de afspraak een uur later zou zijn, druk druk druk, bla bla, typisch Frans. Na wat handen geschud ging het slot van de oude schuurdeur, en daar stond ze. Een soort lowrider. De voorzijde van de eend stond zowat op de grond. De woorden van Paul Otto resoneerden direct door mijn hoofd: "een chassiswissel, daar gaan wij niet

van hyperventileren!".

Ik ontstak, met mijn pas verworven eendologiekennis, mijn zaklampje en begon overal waar mogelijk te schijnen. De twee mannen volgden mij stilletjes terwijl stofwolkjes dansten in het schijnsel van mijn lampje. Ik vond het allemaal wel meevallen, de wagen was hard, chassis wat geroest maar niet door, interieur van een Ami, beige van kleur (met de kwast), motor ging rond, hier een daar een deuk, plastic dak tot aan de achterbumper, winterdekje voor de motorkap, geen zichtbare gaten, zelfmoorddeuren en een ribbelkap, maar geen papieren. Allen die lage voorkant... zijn dat de veerpotten of toch het chassis? Toch dacht ik, dit is 'm.

De deur van de schuur ging weer dicht! Met de eigenaar onderhandeld, beaucoup de travaille, chassis foutu en dat soort kracht termen... een prijs afgesproken, 600 euro, naar de dichtstbijzijnde pinautomaat gereden, 300 euro aan de beste man gegeven de rest zou ik overmaken. Bij het overhandigen van het geld kreeg ik nog een soort brief van de eerder genoemde gemeente dat de auto niet gestolen is en dat er geen schulden op rusten. Nou dat is alvast iets voor de RDW.

Verder had de eigenaar nog een mooi oud handboek van de 2cv uit de jaren 50. Terug naar de garage, daar heb ik met de te laat komende garagist ook nog een praatje. Met hem spreek ik af dat hij de eend "rijdend" maakt en het transport regelt naar het huis van mijn moeder, 60 km verderop. Ik had geen haast, dit kon wel in het volgend voorjaar als ik weer met wat vrienden in het huis van mijn moeder zou zijn. Wordt vervolgd!

COLOFON

- 't Eendeei' is een uitgave van Vereniging de Alternatieve Garage 't Eendeei • Werkplaats, magazijn/bar en postadres: Korperpad 25a 3084 NB Rotterdam, (Zuid)
• gironummer 3746685 • Elke zaterdagmiddag open **Contactpersonen / bestuur:** Ab van Kapel van de Logt, voorzitter@eendeei.nl
• Dick van Gessel eurobeheerder@eendeei.nl • Paul Otto cursussen@eendeei.nl • Hans van der Hoff magazijn@eendeei.nl
• Rob vanKapel van de Logt, bar@eendeei.nl • Pieter Vogel pr@eendeei.nl • Cor Brok box@eendeei.nl • Jan Naezer secretaris@eendeei.nl
• Jim van der Put redactie@eendeei.nl
• **Overige functies** Jet van den Berg, ledenadministratie@eendeei.nl

www.eendeei.nl

2013: Een topjaar voor het groeiend aantal cursussen 2CV-technologie.

De cursussen

De aanmeldingen voor cursusjaar 2014 stromen nú al binnen!

Dus geef u tijtjds op! Kijk op www.eendeei.nl voor het brede aanbod

Net als vorige jaren waren de cursussen van 't Eendeei binnen no-time volgeboekt. Voor de zomervakantie werden met groot succes de cursussen Eendologie, Versnellingsbak, Koets, Remmen en Vakantieklaar gegeven. Maar ook na de vakantie dendert de cursustrein gewoon door. Op 1 september startte de cursus motorrevisie, op 3 september ging de cursus Elektra van start gevolgd door de cursus lassen in oktober en november. Eind dit jaar ontvangt u de Ei-jaarkalender met daarin alle data voor de cursussen in 2014. *Op deze pagina een impressie van de cursus Eendologie het afgelopen voorjaar.*

De cursussen motorrevisie, lassen en elektra worden allemaal gehouden op het Korperpad. Volgend jaar worden alle cursussen op de Van Helmontstraat gegeven

